

Като слѣдваши лѣвій брѣгъ,
Лете като нѣма снѣгъ,
Видиши чудно естество :
О Любезн' Отечество !

Ах ! да глѣдаши тезъ бърди
Ще въздишиши отъ гърди ;
Гѣзъ пѣтекы изъ долета,
Отстырнени отъ полета ;

Хладенъ вѣтрѣ, като вѣе ,
Водж, тревж, листь люлѣе ;
Стари онезъ дѣбове ,
По стрѣвнишкы ржтове ;

Ситната онжъ дѣбрава
На дибелитѣ дървета ,
Що ги нѣма по полѣта ;
Вѣковѣ ! ... Ахъ ! Заабрава ! ...

Сладка , мила ни държава ,
Нѣма кой да т' убожава :
Ноця , месецъ кат' огрѣе ,
Въ зори , прѣди слънце д' изгрѣе ,

Да видиши Дерзентъ, боаза ! ...

Вратъ на славна крепость мѣза ;
Нѣгови високи бърди